

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 95.

28de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

(Fortf.)

Cultusministeren (fortf.) Da der nu derhos i det nærmest foregaaende Aar var foretaget en omhyggelig Regulering, en Dypgjørelse af Geistlighedens Indtægter, saa lagde man denne til Grund. Der kan imidlertid intet Menneske sige, om der ikke bliver en lille Uoverensstemmelse tilbage mellem Besætningen paa denne Stand og Andre, og der kan endnu mindre siges, om der ikke for enkelte Embeder fremdeles bliver nogen Ubillighed tilbage, fordi Skatten gaaer ud fra en Dypgjørelse, der ikke i alle Tilfælde er lige uopiagtig; men jeg troer dog, at man er kommen Sagen saa nær, som muligt, og navnlig har gennemført Lovens almindelige Princip paa denne Maade, paa det Bedste, og det var dette, som bragte mig til at omtale det, fordi jeg synes, at det er et principielt Spørgsmaal, en større Tilnærmelse til Forestillingen om en Indkomstskat.

Nothe: Da jeg før udbad mig Ordet, da var det nærmest for at imødegaae nogle Bemærkninger, som vare fremsatte af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad), men da det nu formeentlig er overflødig efter de Foredrag, som vi senere have hørt fra flere andre Talere, og navnlig af de 2 ærede Ministre, saa skal jeg ikke opholde Forsamlingen ved nærmere at gaae ind derpaa; jeg vil blot tillade mig at gøre opmærksom paa, at idetmindste paa mig har den hidtilværende Discussion gjort det Indtryk, at jo mere man undersøger den nuværende Krigsskatslov, desto klarere bliver det, hvad der altid ogsaa har faaet klart for mig, at den ikke svarer til den Tanké, som skulde ligge til Grund for en egentlig Indtægtskats, at jo mere man undersøger den, desto mere seer man, at den deels slet ikke træffer mange og meget

betydelige Indtægter og deels, at den træffer disse Indtægter i et overordentligt ulige Forhold. Der er allerede gjort opmærksom derpaa af flere Andre. Jeg skal ikke opholde Forsamlingen ved altfor meget at forsøge disse Exempler; de ligge jo let for Enhver og Enhver kan selv finde dem; det er saaledes meget paafaldende, at en Mand, som har en betydelig Indtægt af danske Statsobligationer, hvoraf Renten høves i en dansk Statskasse, betaler Krigsskat; men dersom han vil have denne Rente hos en Banquier i England, hvilket er tilladt med Hensyn til de engelske Love, saa betaler han ingen Krigsskat. Det er meget paafaldende, at en Mand, som har en Indtægt af 4000 Rbd. af en Formue paa 100,000 Rbd., der staaer i Obligationer, han betaler kun 12½ pCt. i Krigsskat; hvorimod en Mand, som har en Embeds-Indtægt af 4000 Rbd. eller en Smule derover, han betaler 25 pCt. Saaledes kunne disse Exempler mangfoldiggjøres overordentligt og yderligere bevise, at denne Skat ikke er skiftet til at træffe Indtægten i det rigtige Forhold, hvori den formeentlig bør beskattes, naar der er Tale om en Indkomstskat.

Jeg tillod mig at gøre opmærksom paa dette af et dobbelt Hensyn, deels nemlig, fordi jeg vilde benytte det til at modstige nogle Bemærkninger, som flere Gange ere fremsatte af en æret Deputeret her i Forsamlingen, nemlig at vi, ved yderligere at udvikle den nuværende Krigsskatslov, skulde kunne komme til en nogenlunde hensigtsmæssig Indkomstskat; dette er, troer jeg, en meget feilagtig Idee. Jeg troer nemlig, at den Vej, hvorpaa man er gaaet frem, med Hensyn til Krigsskatten fuldkommen kan retfærdiggjøres efter de Forhold, som fandt Sted, da den blev paabuden, og som endnu findes Sted, men at vi ikke kunne retfærdiggøre at ville gaae videre paa den Vej, saasnart Omstændighederne tillade os at slaae ind